

[C. F. Sørensen.]

men en Ordning, der gaar ud paa, at der ligesom i 1927 i næste Finansaar udskydes et Beløb? Vi har de samme Grunde derfor, som vi havde i 1927. Vi har for det første den Grund, at der er stillet Forslag om en anden Militærordning end den, vi har i Øjeblikket, hvis jeg maa kalde Oprettelsen af et Vagtkorps og en Statsmarine en anden Militærordning. Dette kan jeg ikke selv personlig underskrive, men jeg siger det, for at vi ikke skal komme ind i en unyttig Diskussion. For det andet har vi saa nogenlunde den samme økonomiske Situation; den er maaske ikke helt saa stram, men der er alligevel mange Krav til Statskassen fra forskellige Sider, saa der er haardt Brug for de Penge, der kunde spares her, til andre og fornuftigere Formaal. Vi syntes fra vor Side, at der var Aarsag nok til at forlange eller anmode om en Udvalgsbehandling, og jeg takker saa mindeligt Venstre, fordi de fulgte os i denne Anmodning og gav os Adgang til denne Udvalgsbehandling, skønt Kravet derom først blev fremsat ved tredje Behandling, saaledes at vi kunde faa en Forhandling om dette Spørgsmaal. Nu erkender jeg, at det har ikke skabt noget Resultat, vi fik ikke noget ud af Forhandlingen, men derfor synes det mig ikke, at den har været unyttig. Det forekommer mig, at Forhandlingen har været i allerhøjeste Grad nyttebringende til Oplysning for den danske Befolkning. Thi den har medvirket til at stille det konservative Folkeparti i den Belysning, som Folket i Forvejen kender, men endvidere til at stille Venstre i den rigtige Belysning overfor de militærpolitiske Spørgsmaal, saaledes at Folket kan forstaa, at Partiet er et andet, end det har været før.

Hvad er det nemlig, Mindretallet anmoder om? Om at faa sparet 2,4 Mill. Kr. af det Beløb, der er beregnet til Anskaffelse af de Ting, som nævnes i Ministeriets Betsvarelse af de tre Spørgsmaal, Mindretallet har tilladt sig at stille i Udvalget. Mindretallet har stillet følgende tre Spørgsmaal:

1) Hvor meget er der brugt af den i 1922 i Forsvarslovene givne Bevilling paa 30 Mill. Kr., at fordele med 3 Mill. Kr. aarlig i 10 Aar?

2) Hvad agter man at anskaffe for den resterende Del af Bevillingen?

3) Hvilken Indflydelse har Kronestigningen haft paa Pris og Arbejds løn paa det anskaffede Materiale?

Herpaa har vi faaet Svar, og det er ret interessante Svar til Belysning af disse Forhold. Ministeriet svarer følgende: ad 1) Af Bevillingen paa 30 Mill. Kr. er der pr. 31.

Marts brugt 17 167 000 Kr. Det vil sige rundt regnet 17 Mill. Kr., saaledes at der med et rundt Tal er 13 Mil. Kr. tilbage. Ad 2) svarer Ministeriet:

„For den resterende Del af Bevillingen agter man at anskaffe:

De i Forudsætningerne for Hærloven af 1922 paaregnede 6 mobile Luftmaalskanoner med Ammunition.

12 Stkr. 10½ cm Feltkanoner med Ammunition.

Resterende 45 pCt. af Fremstillingen herhjemme af 12 Stkr. 15 cm Felthaubitser, udover hvilke 4 Stkr. er leveret færdige fra Frankrig.

Ammunition til de nye 15 cm Haubitser.

Fodfolksskyts til de 9 Skytskompagnier med Ammunition.

Ca. 800 Rekylgeværunderlag.

Ca. 15 Jagere med Tilbehør.

Ca. 40 000 Gasmasker.“

Disse Ting har Hæren lovmæssig Ret til. Ifølge Loven af 19. Marts 1923 § 4 skal der bruges 3 Mill. Kr. om Aaret i 10 Aar til disse og lignende Ting, og at Hærens Officerer gerne vil have disse Ting, er der ingen Tvivl om. Hærens Officerer skal bruge et vist Materiel til Uddannelse af Mandskabet o. s. v., o. s. v., og jeg forstaa derfor godt, at Militæret gerne vil have det. Men jeg tror ikke, jeg kan faa noget Medlem af dette høje Ting til at staa op og give sit Ord paa, at Militæret staaar og venter paa dette Materiel, at man ikke kan undvære det. Jeg forstaaar udmærket godt, at for at en Forretning, et Haandværk skal kunne drives, maa der være Varer og Materialer i Butikken eller Værkstedet. Bageren skal have sin Forsyning af Mel for at kunne skabe den Produktion af Brød, som han er vant til, den næringsdrivende skal have visse Varer i sin Forretning for at kunne tilfredsstille Kunderne. Men jeg vil have Lov til at tro, at selv om Militærvæsenet ikke fik, hvad der her er opregnet i Betsvarelsenerne af Spørgsmaalene, gik Forretningen, det danske Militærvæsen, alligevel sin jævne, rolige Gang. Jeg tror ikke, at Hærens Officerer og Mandskab staaar og venter paa deres Materiel med Længsel. Jeg ved ikke, hvor mange Luftmaalskanoner, Artilleriet har, maaske det kun har en enkelt — det ved jeg i alt Fald det har — eller 2—3 Stykker. Men har de klaret sig med det, de har, indtil i Aar, kan de ogsaa klare sig et Aar til. Jeg har en bestemt Formodning om, at selv om Militærvæsenet ikke fik de omtalte Jagere og Luftmaalskanoner og de 40 000 Gasmasker til at lægge